

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. гр. Елена, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛЕНА в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Искра Ст. Вараджакова

при участието на секретаря Йорданка Ст. Йорданова
като разгледа докладваното от Искра Ст. Вараджакова Гражданско дело № 20204130100379 по описа за 2020 година

Предявени са искове с правно основание чл. 405, ал. 1 от Кодекса за застраховането и чл. 409 от Кодекса за застраховането.

Постъпила е искова молба от адв. П. Х., действащата в качеството на пълномощник на „Д.Т. 2014“ ЕООД гр. З., представлявано от П.П.П., против „З.А.Д.А.“ АД гр. София, представлявано от Д.Н.М., К.С.В., М.П.И. и В.П.К-М.. В същата се твърди, че ищецът е с предмет на дейност вътрешен и международен транспорт, спедиционни и превозни сделки. На 16.03.2015 г. същият сключил Договор за финансов лизинг № 151478412879 със „Сожелиз-България“ ЕООД клон гр. Велико Търново. Съгласно последния, ответникът в качеството му на лизингодател предоставил на ищеца в качеството му на лизингополучател за ползване влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, който бил регистриран с рег. № ВТ **** КА. Издадено било свидетелство за регистрация № *****/**.*.**** г. Съгласно договора собственик бил лизингодателят, а ищецът ползвател. В изпълнение на него през месец март 2015 г. бил сключен застрахователен договор, касаещ описаното МПС, с ответника. Същият бил обективиран в няколко застрахователни полици, които били подновявани за последователни периоди без прекъсване. Последната била, както следва: застрахователна полица № 0307K5670335/06.03.2017 г. за комбинирана застраховка „Сухопътни

превозни средства „Каско“ /с покрити рискове Клауза „П“-Пълно Каско/ и застраховка „Злополука“ със срок на действие на договора една година за периода от 00.00 часа на 19.03.2017 г. до 23.59 часа на 18.03.2018 г. Процесното МПС било застраховано за сумата 33800.00 евро, като застрахователната премия била в размер на 1322.14 лв. Ищецът заплатил последната разсрочено - на четири равни вноски.

В периода на действие на застрахователното правоотношение на 10.03.2018 г. в Германия по път А7 в посока ХанOVER, в резултат на рисково изпреварване от насрещно движещ се автомобил, водачът на влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, който бил регистриран с рег. № ВТ **** КА, за да предотврати сблъсък между двата автомобила, свил максимално вдясно на пътното платно. Вследствие на това влекачът се ударил в камък до крайпътния банкет. Във връзка с удара били повредени десен резервоар за гориво с обем 760л+100л и укрепваща резервоарна скоба/шина – надлъжна задна.

Описаното събитие се явявало покрит риск по Договор за имуществена застраховка „Каско“ на МПС, обективиран в застрахователна полица № 0307K5670335/06.03.2017 г. В резултат на това на 15.03.2018 г. ищецът заявил горепосочените щети пред застрахователя, за което била образувана преписка по щета № 14018030100218/15.03.2018 г. Пред застрахователя ищецът представил необходимите за установяването на основанието и размера на претенцията му писмени доказателства. Същият заявил вредите от ПТП да бъдат възстановени в доверен сервиз на застрахователя. На 30.03.2018 г. от вещо лице на застрахователя бил извършен оглед на процесното МПС, въз основа на който бил изготвен опис на констатираните увреждания. На същата дата ищецът заявил пред застрахователя застрахователното обезщетение да бъде определено по експертна оценка. В молбата била посочена банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението. До 30.03.2018 г. ищецът представил всички допълнително изискани от застрахователя писмени доказателства по заведената щета. Преписката по щета № 14018030100218/15.03.2018 г. била приключена от страна на ответното дружество с отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, обективиран в писмо с изх. № Л-3265/17.04.2018 г. Мотивите за това били наличие на заявените щети преди

влизване в сила на застраховката. На 19.04.2018 г. ищецът направил възражение срещу отказа с искане за повторно разглеждане на претенцията, но същият бил потвърден от застрахователя.

Ищецът подал жалба до Комисията за финансов надзор гр. София. В отговор на депозираната жалба била извършена проверка от същата, която установила, че не е налице соченото в отказа на застрахователя обстоятелство, а именно отказът не бил съобразен със събраните по претенцията факти, както и с нормативната уредба, със застрахователния договор и приложимите към него общи условия. По повод на това било изискано от застрахователя подробно писмено становище, ведно с доказателства. Последният преразгледал отказа си по претенцията за щета. Въпреки това със същите мотиви потвърдил направения отказ, за което било изпратено писмо № Л-3265/17.04.2018 г. Комисията за финансов надзор гр. София уведомила ищеца за резултата от извършената проверка.

Ищецът счита за несъстоятелен и необоснован довода на ответника за липса на предпоставки за заплащане на застрахователно обезщетение по причина, че „детайлите, за които ищецът е посочил да са увредени от процесното ПТП, са били вече увредени към датата на сключване на застрахователния договор“. Същият оспорва този факт и твърди, че преписката по щетата има опровергаващи твърдяното от застрахователя доказателства, а именно: Протокол за оглед и снимков материал от 30.03.2018 г. В тази насока били доказателствата и изводите на Комисията за финансов надзор гр. София при извършената проверка по случая.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата 7420.00 лв. - главница, представляваща стойността на застрахователното обезщетение към датата на настъпване на застрахователното събитие – 10.03.2018 г. по застраховка „Пълно Каско“ по застрахователна полица № 0307K5670335/06.03.2017 г., сумата 2015.76 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата, считано от 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.12.2020 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените разноси по делото.

С допълнителна молба ищецът е уточнил първоначалната такава, като е посочил, че настъпилите увреждания на десния резервоар за гориво с

обем 760л+100л и укрепваща резервоара надлъжна задна скоба/шина се изразяват в огъване на всеки един от тези детайли. Вредите били на стойност 7420.00 лв., като в посочената сума били включени разходите за материали и труд, които били необходими за подмяна на огънатите резервоар и укрепваща скоба към него. Претърпените имуществени вреди били в общ размер 7420.00 лв., като в тях били включени заплащане на материали и труд, както следва: 7012.00 лв. – за материали, в това число: резервоар 800L/85L – 1 бр. – 4886.91 лв., надлъжна стойка ляв резервоар - 1 бр. – 56.53 лв., адаптер – 1 бр. – 109.80 лв., сонда 606X412L–E5 - 1 бр. – 1639.87 лв., сонда L–686MM - 1 бр. – 367.22 лв., кабелен сноп AdBlue - 1бр. – 119.60 лв. и 408.00 лв. за труд, в това число преливане/източване гориво – 38.40 лв., преместване 2 елемента степенка при гор. резервоар – 14.40 лв., комбиниран горивен резервоар за AdBlue (SCR) поставяне нов – 163.20 лв., свързващ горивопровод между резервоар 1+2 поставяне нов /създаване/ - 72.00 лв., AdBlue добавка, преливане /източване/ - 24.00 лв., сонда за резервоар AdBlue(SCR) подмяна – 28.80 лв., датчик ниво AdBlue – добавка, смяна – 14.40 лв., система за добавка тип AdBlue, PERFORM STARTUP WITH MAN-CATS – 4.80 лв., система за добавка тип AdBlue, EMPTY WITH MAN-CATS – 4.80 лв., кабелен сноп AdBlue(SCR), демонтаж/монтаж – 14.40 лв., диагностична система MAN-CATS, монтиране, демонтиране – 14.40 лв. и скара къса, сваляне/качване (над) горивния резервоар – 14.40 лв.

С допълнителна молба ищецът е уточнил първоначалната такава, а именно че сборът от стойностите на изброените в предходната уточняваща молба материали е в размер на 7179.93 лв. Във връзка с това ищецът прави уточнение и на цената на иска, както следва: сумата 9649.32 лв., от които 7587.93 лв. застрахователно обезщетение, включващо материали на стойност 7179.93 лв. и труд на стойност 408.00 лв. за поправяне на щетата. Мораторната лихва е в размер на 2061.39 лв. Уточнен е и петитумът на искова молба, както следва: Да бъде постановено решение, с което да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца обща сума в размер на 9649.32 лв., от която – 7587.93 лв. – главница, представляваща стойността на застрахователното обезщетение към датата на настъпване на застрахователното събитие – 10.03.2018 г. по застраховка „Пълно Каско“ по застрахователна полица № 0307K5670335/06.03.2017 г., сумата 2061.39 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата, считано от 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г., ведно със

законната лихва върху главницата, считано от 23.12.2020 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените разноски по делото.

Във визирания едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба от страна на ответника „З.А.Д.А.“ АД гр. София, представявано от Д.Н.М., К.С.В., М.П.И. и В.П.К-М., чрез юрисконсулт Милена Русинова, с който се оспорват изцяло предявените искове, като главница и мораторна лихва. Оспорва се, че на 10.03.2018 г. в Германия е настъпило твърдяното в исковата молба ПТП, тъй като ищецът не бил приложил никакви документи, доказващи настъпването на това събитие. Оспорват се твърденията в исковата молба за настъпили вреди на процесното МПС, както и че настъпилите вреди по последното са в причинно-следствена връзка с посоченото събитие. Твърди се, че посочените увреждания на резервоара на същото са били налични към датата на посоченото събитие - 10.03.2018 г. С оглед на това на основание т. 16.2 от Общите условия на „З.А.Д.А.“ АД не е възникнало задължение за плащане, поради налично увреждане на влекача при сключване на застраховката. Ответникът твърди в условията на евентуалност, че размерът на главницата в размер на 7587.93 лв. е завишен и не отговаря на действителните цени за части, материали, боя и труд към датата на процесното събитие. Размерът на обезщетението следва да се определи по средни пазарни цени в страната към деня на съответното увреждане съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 от Кодекса за застраховането. Не оспорва валидността на правоотношението по застраховка „Каско на МПС“ за процесното МПС - влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, който бил регистриран с рег. № ВТ **** КА. Оспорва размера на адвокатския хонорар на процесуалния представител на ищеца в случай, че същият надвишава установения в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, респективно Наредба за заплащане на правната помощ. Възражава срещу същото и моли да бъде редуцирано до размерите в посочената наредба. Оспорва претенцията за заплащане на законна лихва, като неоснователна, поради неоснователността на главния иск, както и поради това, че се претендира за периода от 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г. и обхваща периода от 13.03.2020 г. до 09.04.2020 г., за който период лихви не текат съгласно чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание

от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците. Оспорва в условията на евентуалност претенцията за заплащане на законна лихва като погасена по давност.

В съдебно заседание ищецът „Д.Т. 2014“ ЕООД гр. 3. се представлява от адв. П. Х., която поддържа депозираната искова молба, наведените в нея доводи и направените доказателствени искания. Същата прави изменение на обстоятелствената част на исковата молба относно механизма на осъществяване на ПТП, а именно: Същото е възникнало, поради това, че процесното МПС е свило максимално в дясно на пътното платно, тъй като успоредно движещото се с него МПС го е притиснало в дясно и е настъпил удар в крайпътен камък.

В съдебно заседание ответникът „З.А.Д.А.“ АД гр. София не се явява. Същият взема писмено становище чрез юрисконсулт Милена Русинова, от което е видно, че поддържа депозирания отговор на исковата молба. Моли съда да остави без уважение предявените искове, като неоснователни и недоказани.

С Определение от 9.11.2021 г. по гр. д. № 379/2020 г. по описа на Районен съд – Елена е допуснато уточнение в обстоятелствената част на исковата молба относно механизма на реализиране на ПТП, станало на 10.03.2018 г. в Германия по път А7 в посока Ханوفر, както следва: ПТП е възникнало, поради това, че процесното МПС - влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, който е регистриран с рег. № ВТ **** КА, е свило максимално в дясно на пътното платно, тъй като успоредно движещото се с него МПС го е притиснало в дясно и е настъпил удар в крайпътен камък.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства и взе предвид становището на страните, прие за установено следното:

Видно от справка, извършена в Търговския регистър от 12.02.2021 г., ищецът „Д.Т. 2014“ ЕООД е вписан в Търговския регистър и се представлява от П.П.П.. Същият е с предмет на дейност вътрешен и международен транспорт, спедиционни и превозни сделки, търговска дейност и други.

От справка, извършена в Търговския регистър от 12.02.2021 г. се

установява, че ответникът „З.А.Д.А.“ АД е вписан в Търговския регистър и се представлява от Д.Н.М., К.С.В., М.П.И. и Вася Петрова Кокинова - Моллова. Същият е с предмет на дейност застраховане и презастраховане, застраховане на лица срещу събития при злополука, свързани с живота, здравето и телесната им цялост и на права и отговорности, оценени в пари, управление на набраните от застраховането средства, както и различни видове застраховки, сред които застраховка на щети на имущество, свързана с притежаването и ползването на МПС.

От Индивидуален договор за финансов лизинг № 151478412879/16.03.2015 г. е видно, че същият е сключен между „Сожелиз-България“ ЕООД клон Велико Търново, в качеството му на лизингодател, и ищеца „Д.Т. 2014“ ЕООД, в качеството му на лизингополучател, както и ЕТ „Комита - Борислав Димитров“ и П.П.П., в качеството им на съдлъжници. Договорът има за предмет лизингова вещ – МПС, като цената му за придобиване е 39000 евро. Срокът на същия е 36 месеца. Видно от свидетелство за регистрация на МПС - Част 1 № *****/**.*.*** г., МПС - влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 BLS, рама № *****, двигател № *****, цвят бял, с рег. № ВТ **** КА, е собственост на „Сожелиз-България“ ЕООД клон Велико Търново.

От Комбинирана застрахователна полица 0307K6005670335 за застраховки „Каско“ и „Злополуки“ № 587359/6.03.2017 г. се установява, че процесното МПС - влекач MAN с рег. № ВТ **** КА е застраховано със застраховка „Каско“ и „Злополуки“ от собственика лизингодател „Сожелиз-България“ ЕООД клон Велико Търново, чрез пълномощника лизингополучател „Д.Т. 2014“ ЕООД, при ответника „З.А.Д.А.“ АД. Срокът на застраховката е една година за периода от 19.03.2017 г. до 18.03.2018 г.

С уведомление-декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 15.03.2018 г., управителят на ищеца П.П.П. уведомила ответника за настъпило застрахователно събитие на 10.03.2018 г. в Германия, касаещо застрахованото МПС. Последното при движение по път А7 в посока ХанOVER било изпреварено от друго МПС и в резултат на това навлязло в банкета и при удар в камък била нарушена целостта на резервоара (огънат и огъната скоба). Застрахованото МПС се управлявало от водача Петър Стоянов Петров. Пред ответника са представени декларация от Петър Стоянов Петров

и декларация от П.П.П. от 30.03.2018 г.

Управителят на ищеца П.П.П. е депозирала молба пред ответника, с която декларира, че желае да промени начина на обезщетяване по преписка по щета № 14018030100218 от ремонт на доверен сервиз в изплащане на обезщетение по експертна оценка на застрахователя. В същата е посочена банковата сметка, по която следва да бъде изплатено застрахователното обезщетение. Направен е опис-заключение по щета № 14018030100218/30.03.2018 г., съгласно който са посочени увредените части на процесното МПС - влекач МАН с рег. № ВТ **** КА, както следва: резервоар за гориво десен - алуминиев и скоба /шина/, резервоар - надлъжна задна. От опис на щетите по претенция № 14018030100218/10.03.2018 г. се констатира, че щетите по процесното МПС са посочени, както следва: УКР ДОЛ КОНЗОЛА и Д РЕЗ ГОРИВ 800+85л, двете за подмяна.

С уведомление с изх. № Л-3265/17.04.2018 г., изпратено от ответника до ищеца и „Сожелиз-България“ ЕООД клон Велико Търново, последните са уведомени, че е образувана преписка по щета № 14018030100218, както и че няма да изплати застрахователно обезщетение, тъй като повредите по процесното МПС били налични преди застраховката да е влязла в сила.

Управителят на ищеца П.П.П. подава жалба-възражение с вх. № 140-11/19.04.2018 г. до ответника, в което излага, че отказът му е неоснователен, както и че преди две години имало настъпила щета по повод левия резервоар на процесното МПС. Към жалба/възражение с вх. № 140-11/19.04.2018 г. са приложени опис-заключение по щета № 10015030138922/5.02.2016 г., опис-заключение по щета № 10015030138922/12.02.2016 г. и предписание по щета № 10015030138922/12.02.2016 г., от които е видно, че процесният автомобил е имал увредени части към датата на изготвянето им, изброени в 14 пункта.

С уведомление с изх. № 100-1935/2.05.2018 г., изпратено от ответника до ищеца и „Сожелиз-България“ ЕООД клон Велико Търново, последните са уведомени, че подаденото възражение е преразгледано, но счита, че е неоснователно и няма да изплати застрахователно обезщетение по преписка по щета № 14018030100218.

Ищецът депозирал жалба до Комисията за финансов надзор.

Последната с уведомление с изх. № 91-02-793/3.09.2018 г. съобщила на ищеца и „Сожелиз-България“ ЕООД клон Велико Търново, както и на ответника, че между страните е налице гражданско-правен спор относно наличието за плащане на застрахователно обезщетение, както и че компетентен да се произнесе по спора е гражданският съд. С писмо с изх. № 100-4321/14.08.2018 г. ответникът уведомил Комисията за финансов надзор, че няма задължение да изплати застрахователно обезщетение на ищеца, тъй като детайлите по него са били вече увредени към момента на сключване на застрахователната полица.

Видно от проформа фактура от 1.10.2018 г., издадена от „МВБ ТРАК ЕНД БЪС БЪЛГАРИЯ“ АД на ищеца за извършения ремонт на процесното МПС, последният бил в размер на 7426.62 лв.

По делото са приложени Общи условия за застраховка на МПС („Каско“).

По делото е разпитан в качеството на свидетел Петър Стоянов Петров. Същият твърди в показанията си, че работи като шофьор в ищцовото дружество и управлявал процесното МПС в Германия в началото на месец март 2018 г. На път А7 в посока Хановер друго МПС го изпреварило вдясно, т. е. свило рязко пред него, за да може да се пристрои в лентата за движение. Свидетелят нямал възможност да спре внезапно, тъй като щял да предизвика верижна катастрофа, но не можел и да поддържа скоростта на движение, тъй като щял да удари изпреварващото го МПС. Единственият вариант според него да предотврати ПТП бил да излезе от лентата за движение в аварийната лента. При навлизането в нея ударил процесното МПС вдясно в крайпътен камък. Свидетелят слязъл и огледал повредите. Ударът понесъл десния резервоар. Петров преценил, че може да продължи, тъй като не се налагало извършване на спешен ремонт, а и имал срок на доставка. Същият уведомил управителя на ищеца. По-късно бил направен ремонт на автомобила, като освен резервоарът била сменена и надлъжната шина, както и страничните такива, които придържали резервоара към шасито. Резервоарът бил между 850-900 литра. Свидетелят твърди, че през 2016 г. процесното МПС претърпяло друго ПТП. Същият отново го управлявал в Германия. Вредите по него били причинени вследствие на верижна катастрофа. При това ПТП на процесното МПС бил спукан левият резервоар, при което изтекло горивото.

Повредата била сериозна и автомобилът не можел да се придвижва на собствен ход. При извършения ремонт левият резервоар бил подменен с нов.

По делото е изслушано заключение, изготвено от вещото лице Н. Й. А. по назначената съдебно-автотехническа експертиза. Видно от същото е, че на 10.03.2018 г. при движение на влекач МАН с рег. ВТ **** КА, управляван от водача Петър Стоянов Петров, по платното за движение на път А7 в посока Хановър – Германия, в тъмната част на денонощието – след 22.00 часа, водачът възприел тежкотоварен автомобил Волво, който предприел изпреварване. Последният не осигурил достатъчно безопасно разстояние пред процесното МПС при завиване на дясно и завръщане в своята лента. По тази причина водачът на тежкотоварен автомобил Волво поставил водача на процесното МПС Петър Стоянов Петров в условията на критична пътна ситуация. С цел да не настъпи ПТП последният предприел завиване на дясно, при което настъпил удар в дясната странична част на процесния автомобил и намиращите се отдясно ограничителни камъни на пътя. От удара били нанесени щети на процесното МПС. Според вещото лице съгласно механизма на настъпилото ПТП може да се приеме, че е възможно детайлите на процесното МПС да са ударени вследствие на описаното ПТП. Този ремонт или смяната им са били наложителни. Увредените части на процесното МПС не могат да бъдат отремонтирани предвид деформацията и фактът, че резервоарът е алуминиев. Същите следвало да бъдат подменени с нови с произтичащите за това вложени необходими консумативи и отделени часове за монтаж и демонтаж. Стойността на причинените щети на процесното МПС към 10.03.2018 г., като се включат необходимите дейности при отстраняването им и закупуването на нови части, без да се отчете овехтяването, е в размер на 8679.11 лв. без ДДС и в размер на 10414.93 лв. с ДДС. Декларираните на 15.03.2018 г. увреждания по процесното МПС не са били налични при сключване на застраховката и към 12.02.2016 г. са били възстановени. Същите са на различни места и са различни по характер. Механизмът на причиняването на щетите е в резултат на възникналия ударен импулс, при който в контакт са влезли странична дясна и долна част на автомобила с препятствието. Налице е причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и причинените щети на процесното МПС. С оглед описания механизъм на ПТП не се установяват повреди, които да не са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Стойността на причинените

щети на процесното МПС, като се включат необходимите дейности по отстраняването им и закупуването на нови части, като се отчете овехтяването, е в размер на 5453.23 лв. без ДДС и в размер на 6543.88 лв. с ДДС.

От правна страна:

По иска с правно основание чл. 405 от КЗ:

В тежест на ищеца е да докаже в кумулативност следните предпоставки: наличие на застрахователно правоотношение, ангажиращо отговорността на ответника; настъпилото застрахователно събитие, а именно ПТП на 10.03.2018 г. в Германия по път А7 в посока Ханوفر, както и твърдяните увреждания по процесното МПС; причинно-следствената връзка между тях и ПТП и размера им.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване, както и да установи положителни факти, които да изключват, унищожават или погасяват претендираното вземане, както и възраженията си в отговора.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът счита, че предявеният иск е основателен по следните съображения:

Предвид становищата на страните и на основание чл. 153 във връзка с чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК, като безспорни и ненуждаещи се от доказване са отделени обстоятелствата, че е налице застрахователно правоотношение, касаещо процесното МПС, а именно: влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател *****, цвят бял, с рег. № ВТ **** КА.

Съдът приема тези факти за доказани включително като ги съпостави с приетите по делото писмени доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 405, ал. 1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок.

В чл. 384, ал. 2 от КЗ са изброени хипотези кога лизингополучателят има права на застрахован, като един от случаите е при частични вреди – чл. 384, ал. 2, т. 1 от КЗ, какъвто е процесният.

За увредената вещ МПС - влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател *****, цвят бял, с рег. № ВТ **** КА, е сключен Индивидуален договор за финансов

лизинг № 151478412879/16.03.2015 г. между лизингодателя „Сожелиз-България“ ЕООД клон гр. Велико Търново и ищеца – лизингополучател. Следователно, налице са предпоставките по чл. 384, ал. 2 от КЗ и ищецът „Д.Т. 2014“ ЕООД има качеството на застрахован, респ. е материално и процесуалноправно активно легитимиран да претендира застрахователното обезщетение по сключената застраховка „Каско“ между ответника и лизингодателя. Същият се легитимира като носител на процесното вземане. Ответникът не оспорва валидността на правоотношението по сключената застраховка „Каско“.

В изпълнение на задълженията си по КЗ, ищецът е подал уведомление до застрахователя за плащане на обезщетение по договора. Според посоченото от него в уведомление-декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 15.03.2018 г. - на 10.03.2018 г. в Германия, при движение по път А7 в посока Хановер, процесното МПС било изпреварено от друго МПС и в резултат на това навлязло в банкета и при удар в камък била нарушена целостта на резервоара (огънат и огъната скоба). Застрахованото МПС се управлявало от водача Петър Стоянов Петров. Посочени са настъпилите увреди – десен резервоар и надлъжна скоба.

Според заключението, изготвено от вещото лице Н. Й. А., по назначената съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира напълно, като компетентно изготвено, причина за произшествието е движението на тежкотоварен автомобил „Волво“ по път А7 в посока Хановер, Германия, който не осигурил достатъчно безопасно разстояние пред процесното МПС при завиване на дясно и завръщане в своята лента. С оглед на това, водачът на процесното МПС - свидетелят Петър Стоянов Петров, с цел да не настъпи ПТП, предприел завиване на дясно, при което настъпил удар в дясната странична част на процесния автомобил и намиращите се отдясно ограничителни камъни на пътя. Тези факти се установяват от показанията на свидетеля Петър Стоянов Петров, който е управлявал процесното МПС на 10.03.2018 г. Същият ги е възприел пряко и непосредствено и показанията му кореспондират със останалия събран доказателствен материал по делото. По тази причина съдът ги кредитира и не ги подлага на съмнение. Възраженията на ответника в тази насока, т. е. че не е настъпило ПТП на 10.03.2018 г. на път А7 в посока Хановер, Германия, са неоснователни.

При тези доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност, съдът намира твърденията на ищеца за настъпило застрахователно събитие, за което ответникът носи риска, за доказани. Установява се, че вследствие на настъпилото ПТП по процесното МПС са нанесени вреди. Последните се установяват от събраните писмени и гласни доказателства, както и назначена съдебно-автотехническа експертиза. Размерът им се доказва от заключението по последната, като същите възлизат на исковата сума. Възраженията на ответника, направени в отговора на исковата молба са опровергани.

Обстоятелствата, при които застрахователят може да откаже плащане, са уредени в разпоредбата на чл. 408 от КЗ. В отговора на исковата молба се твърди, че от събраните доказателства по образуваната преписка по щета № 14018030100218 се установява, че на осн. чл. 16.2 от Общите условия не възниква основание за плащане, поради налично увреждане на процесното МПС при сключване на застраховката, което обуславя отказа. Според чл. 16.2 от Общите условия, същите не покриват всяко налично увреждане по детайлите на МПС, констатирано, описано и/или заснето при огледа на автомобила.

При анализа на съдържанието на Общите условия, подведено към конкретната хипотеза, съдът намира, че не е налице основание да се откаже плащане. От събраните по делото доказателства – писмени, гласни – показанията на свидетеля Петър Стоянов Петров и заключението на вещото лице Н. Й. А. по назначената съдебно-автотехническа експертиза се установява, че претендираните щети по десния резервоар и надлъжна шина не са били налични при сключване на застрахователния договор. Свидетелят Петров сочи, че действително процесното МПС е претърпяло ПТП през 2016 г., при което бил повреден левия резервоар, но същият бил подменен с нов, тъй като не можело да се движи на собствен ход. Категорично е и вещото лице А., който излага в заключението си, че декларираните на 15.03.2018 г. увреждания по процесното МПС не са били налични при сключване на застраховката и към 12.02.2016 г. са били възстановени. Същите са на различни места и са различни по характер. Налице е причинно-следствена връзка между механизма на ПТП на 10.03.2018 г. и причинените щети на процесното МПС.

Съдът приема, че са доказани всички предпоставки за ангажиране

отговорността на застрахователя и елементи от фактическия състав на претенцията. Налице е валидно застрахователно правоотношение, в срока на покритието, по което е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, а в причинна връзка с него са настъпилите описани увреди по МПС. Отказът му да плати е необоснован и незаконосъобразен.

Съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като застрахователната сума не може да надвишава действителната (при пълна обезвреда) или възстановителната (при частична обезвреда) стойност на имуществото. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (Решение № 52/08.07.2010 г. по гр. д. № 652/2009 г., ВКС, I т. о.). Според заключението на вещото лице Н. Й. А. по назначената съдебно-автотехническа експертиза, стойността на причинените щети на процесното МПС към 10.03.2018 г., като се включат необходимите дейности при отстраняването им и закупуването на нови части, без да се отчете овехтяването, е в размер на 8679.11 лв. без ДДС и в размер на 10414.93 лв. с ДДС, а стойността на причинените щети на процесното МПС, като се включат необходимите дейности по отстраняването им и закупуването на нови части, като се отчете овехтяването, е в размер на 5453.23 лв. без ДДС и в размер на 6543.88 лв. с ДДС. В конкретния случай ищецът претендира сумата 7587.93 лв., представляваща стойността на застрахователното обезщетение към датата на настъпване на застрахователното събитие – 10.03.2018 г.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че предявеният иск е доказан по основание и размер и следва да бъде уважен.

По предявения иск с правно основание чл. 409 от КЗ във връзка с чл. 86 от ЗЗД:

Съобразно разпоредбата на чл. 409 от КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото обезщетение след изтичане на срока по чл. 405 от КЗ, освен в случай, че застрахованият не е посочил

банкова сметка. Разпоредбата на чл. 405 от КЗ препраща към чл. 108 от КЗ по отношение на сроковете за окончателно произнасяне на застрахователя по застрахователни претенции – 15 работни дни от представянето на всички доказателства, а при непредставянето им застрахователят е длъжен да се произнесе не по-късно от 6 месеца от предявяване на претенцията. В случая, безспорно се установи, че искането на ищцата е получено от ответника на 15.03.2018 г. По делото не са наведени твърдения за непълнота на представените от застрахования доказателства в производството пред застрахователя, нито се установява такива да са били изисквани. Следователно срокът за произнасяне на застрахователя е изтекъл 15 работни дни след датата на предявяване на застрахователната претенция – т. е. на 5.04.2018 г., от който момент същият е изпаднал в забава. Ищецът претендира сумата 2061.39 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата, считано от 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г. Изчислен с програмен продукт Калкулатор.BG размерът на законната лихва върху главницата за периода 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г. е в размер на 2061.39 лв.

В конкретния случай обаче, при съобразяване периода на забава на ответника следва да бъде приложена разпоредбата чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, в редакцията на разпоредбата ДВ бр. 28/2020 г., действала до изменението ѝ на 09.04.2020 г. с ДВ бр. 34/2020 г., според която в периода от 13.03.2020 г. до 08.04.2020 г. включително, не се прилагат последиците от забава за плащане и лихви за забава не се дължат от всички частноправни субекти. Изчислен с продукт Калкулатор.BG, размерът на законната лихва върху главницата за периода от 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г. и с изключване на забавата за периода от 13.03.2020 г. до 08.04.2020 г., възлиза в общ размер 2002.37 лв. Поради изложеното предявеният иск следва да бъде уважен за сумата 2002.37 лв., като за разликата над тази сума до предявения размер 2061.39 лв. бъде отхвърлен.

Възражението на ответника за изтекла погасителна давност, заявено по отношение на акцесорното вземане за лихви, е неоснователно, като достатъчно в тази връзка е да се посочи, че от датата на процесното ПТП – 10.03.2018 г., на която е възникнало вземането за обезщетение, до датата на подаване на исковата молба – 23.12.2020 г., която прекъсва давността

съгласно чл. 116, б. „б“ ЗЗД, е изтекъл период от време, който е по-кратък от предвидения с чл. 378, ал. 1 от КЗ и чл. 111, б. „в“ ЗЗД тригодишен давностен срок за погасяване на вземането.

При този изход на делото ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски съобразно уважената част от предявените искове, които са в размер на 1576.28 лв., а ищецът следва да заплати на ответника направените разноски по делото съобразно отхвърлената част от предявените искове, които са в размер на 2.45 лв.

Неоснователно е направеното възражение от ответника на осн. чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца адв. П. Х.. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в конкретния случай минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 1264.93 лв. Договореното и заплатено такова между ищеца и пълномощникът му адв. П. Х. е в размер на 1000.00 лв.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „З.А.Д.А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София 1000, район С., ул. „С.К.“ № 2, представлявано от Д.Н.М., К.С.В., М.П.И. и В.П.К-М., да заплати на „Д.Т. 2014“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. З., ул. „М.Р.“ № 1, представлявано от П.П.П., сумата 7587.93 лв. (седем хиляди петстотин осемдесет и седем лв. 93 ст.), представляваща дължимо застрахователно обезщетение по Договор за застраховка „Каско“ съгласно застрахователна полица 0307K6005670335 № 587359/6.03.2017 г. на следното МПС - влекач, марка MAN, модел MAN TGX 18.440 4X2 БЛС, рама № *****, двигател *****, цвят бял, с рег. № ВТ **** КА, за което е сключен Индивидуален договор за финансов лизинг № 151478412879/16.03.2015 г. с лизингополучател „Д.Т. 2014“ ЕООД за вреди от събитие на 10.03.2018 г., сумата 2002.37 лв. (две хиляди и два лв. 37 ст.), представляваща мораторна лихва върху главницата, считано за периода от 21.04.2018 г. до 23.12.2020 г. (с изключване на периода от 13.03.2020 г. до

08.04.2020 г. съгласно чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците), ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.12.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане на мораторна лихва за разликата от 2002.37 лв. (две хиляди и два лв. 37 ст.) до 2061.39 лв. (две хиляди шестдесет и един лв. 39 ст.), като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „З.А.Д.А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София 1000, район С., ул. „С.К.“ № 2, представлявано от Д.Н.М., К.С.В., М.П.И. и В.П.К-М., да заплати на „Д.Т. 2014“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. З., ул. „М.Р.“ № 1, представлявано от П.П.П., сумата 1576.28 лв. (хиляда петстотин седемдесет и шест лв. 28 ст.), представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА „Д.Т. 2014“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. З., ул. „М.Р.“ № 1, представлявано от П.П.П., да заплати на „З.А.Д.А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София 1000, район С., ул. „С.К.“ № 2, представлявано от Д.Н.М., К.С.В., М.П.И. и В.П.К-М., сумата 2.45 лв. (два лв. 45 ст.), представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВТОС в седемдневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Елена: _____